

# Semblança de Benet Ferrer i Boluña

per Joan Cuscó

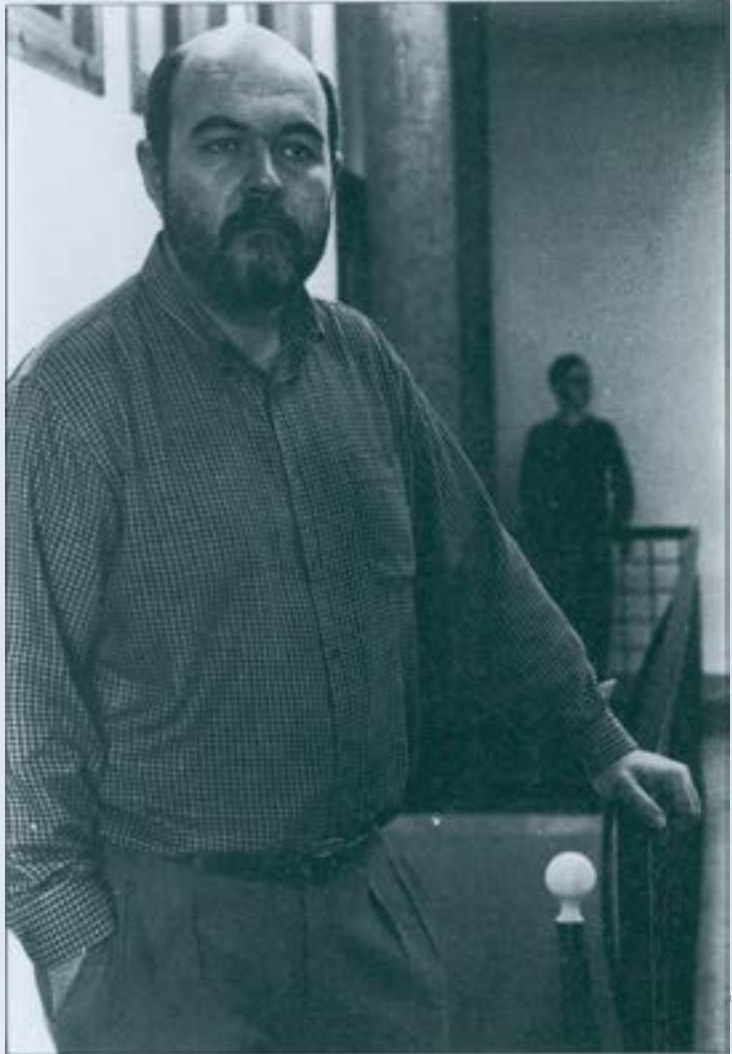
*"La imaginació és la filla epicúrea de la intel·ligència".*

Joan Oliver

Situem-nos en el lloc de treball del nostre personatge: un taller ampli i lluminós. Ací fa la seva obra personal. L'altra, la que és la seva ocupació i dedicació pedagògica, la fa a l'Escola Massana, de la qual és professor des de l'any 1969.

En aquest taller, que guarda el caràcter de l'artista, hi ha alguns testimonis del seu quefer. Ací realitza les seves creacions: traços, volums, colors... Tota una obra gestada al llarg dels anys, puix que començà ben jove ell... Recorda aquells contactes i inquietuds amb Romà Vallès, Borrell, Balsach, Angle, Duque, els "Gallots"... D'ells n'assemblà les seves inquietuds i percebé les seves aventures... Després, amb Josep M.º Brull aprengué la ceràmica... Llavors la seva primera exposició a l'Acadèmia de Belles Arts, allà l'any 1961... Deu anys després obté el I Premi de la VII Biennal de Belles Arts de Sabadell. Des d'aleshores ha anat fent camí, un ampli camí. A part d'obres convencionals ha realitzat volums purs, personalíssimes creacions abstractes en diferents murals ceràmics. L'any 1977 s'inaugurà el que realitzà a Fraga, l'Autopista de l'Ebre.

De molt jove, Benet Ferrer intervingué activament en totes les manifestacions artístiques d'avançada. De sempre ha tingut un concepte ampli de l'art. I diem ampli amb tota la intenció: avantguardista, sí, perquè és un creador imaginatiu, nat. A més a més, un estudiós de l'art antic. Estudià la vella tècnica oriental de decoració de teixits anomenada "batik". Així amplia la concepció cromàtica i conceptual, esdevenint professor de plàstica i de la tècnica del "batik" a l'Escola Massana de Barcelona. Després -i ara- n'és professor del Taller "Pla i Volum". Ell té cura del "Volum".



Fotos: Pere Monistrol.

Ha realitzat un seguit d'objectes de ceràmica, com paperines, sabates, motlures, draps, bidons, desembussadors, martells, etc., fent palès que ell és capaç de fer el més inversemblant, escarnint formes i conceptes... Cal esmentar la realització d'una peça -un corró deformat- a la Fundació Miró allà el març del 1980. (Veure QUADERN núm. 13 de l'abril del 1980, pag. 40). Una peça singular d'un pes de sis tones.

Benet Ferrer és un artista al qual res no espanta. En canvi, li agrada espantar. Les idees bullen dins del seu cap.

-Tant com una olla de cols?...

-Tant o més -ens diu-

\* \* \*

El nostre personatge està a punt d'estrenar un any més: el 25 d'aquest mes abrilenc apleix 41 primaveres.

-Si poguéssim començar de nou, repetiries la teva vida?

-Segurament que sí, però m'agradaria tenir capacitat i la suficient voluntat per fer altres coses, com per exemple, fer música, arquitectura o fer de cuiner.

-Has intentat, però, ser altra cosa del que ets?

-No -diu tot mirant un tros de paret blanca que té al davant...

-Ara que passaràs la ratlla dels quaranta, els joves et diran que ets "vell"... Amb un tres i no res has pas-

**negre**

Passeig de la Plaça Major, 38  
Teléfono: 726.56.38 SABADELL

**CAU D'ART  
SABADELL**

Plaça de les Marquilles, 2  
Tel. 726 07 35  
SABADELL



sat de ser jove a entrar a la maduresa. Com et sents tu, ara?... Com veus el passat i com albiures el demà?

*-Segons com em molesta fer-me gran; de totes maneres crec que és bo, perquè guanyes en experiència. També és angixant perquè fent inventari de tot el que has fet et sembla que hauries pogut fer més o almenys haver-ho fet amb més intensitat... El temps que ja ha passat és difícil de recuperar. El pensar que has de morir també em fa angúnia, perquè la vida és per a gaudir-la i la humanitat, al llarg dels segles, ha anat inventant tantes coses agradables i que et poden proporcionar plaer que, deixar-les, és una autèntica pena... Em molesta els diuen que aquí només hi som de pas. Caldrà esperar tornar a néixer per poder fruir de nou la vida... A pesar de tot això, em sento com sempre m'he sentit: amb ganes de viure i de gaudir de la vida... Quant al demà, és bastant dubtós; tinc por a la misèria física i econòmica, les malalties, els conflictes bèl·lics, etc. De totes maneres estic esperançant amb el bon ús que es pugui fer de les noves tecnologies a fi de poder fer un món millor i viure millor.*

-Aleshores, ets més optimista que pessimista?

*-A estones optimista i altres estones pessimista. Malgrat tot la balança sempre acaba inclinant-se cap el cantó de l'optimisme.*

-Tens alguna cosa que et preocupa ara?

*-Tinc preocupacions derivades de la meva feina; se'm fa curt el dia, estic excessivament atafegat... A més, altres preocupacions com la permanència d'Espanya a l'Aliança Atlàntica, el que faré aquestes vacances...*



Marqueteria (135x105 cms.).



Considerant la seva obra li demano que, al marge de la crítica i del públic, en faci una valoració.

*-La meua obra és encara poc madura i poc extensa. De totes maneres m'agrada mirar i remirar obres meves antigues i reflexionar sobre el seu contingut. N'hi ha algunes que fins i tot em plauen i de vegades em sembla mentida que les hagi fet jo.*

-T'agrada, doncs, mirar enrera?

*-Sí, m'agrada i cada cop més.*

-T'agrada més la fantasia que la realitat?

*-M'agrada, sí, somniar... Sort en tinc.*

-Quina és la teua més gran satisfacció?

*-Contemplar passar la gent. Sobretot els més joves i els més vells; contemplar la naturalesa, els moviments a la ciutat, els autos que són com objectes brillants... En fi, veure la vida com passa.*

-Tu, home urbà, quina petja t'agradaria deixar a la teua ciutat?

*-Mira, això és una cosa que no m'he plantejat mai... Pot ser que se'm recordi com una persona irònica i a la vegada poc amable...*

Crec, sincerament, que Benet Ferrer pot deixar-hi quelcom més...

\*\*\*

ARQUITECTURA D'INTERIORS  
DISSENY A MIDA



*Croquis*

RONDA ZAMENHOF N.º 151  
T. 7265650 SABADELL

*-No tinc tabac... i tu no fumes. -em diu.*

*-No, no fumo.*

*-És igual.*

*-Benet, estàs conforme amb el que has fet fins ara?*

*-Sí, perquè tot el que he fet ho he fet amb instint i creient que era el millor que podia fer.*

*-Ets hereu d'algú o d'alguna cosa?*

*-Sí, de tots els fets que s'han succeït abans que jo.*

*-Fes-me una valoració de les coses que t'agraden i les que no t'agraden d'aquesta nostra ciutat.*

*Ho té ben clar. Tot seguit fa:*

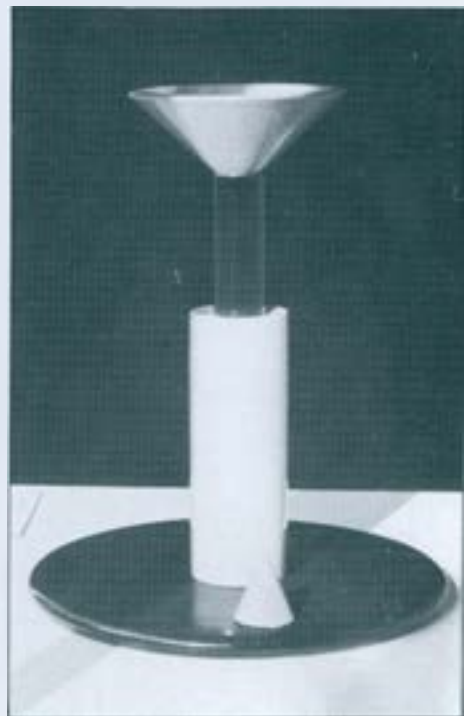
*-Sabadell té una bona situació geogràfica, la proximitat del mar... Aquí tinc els meus millors amics... El seu tarannà de ciutat oberta i allò de que cadascú va a la seva. Pel contrari, no m'agrada el soroll, la incomoditat de les seves voravies estretes, els excrements dels gossos pel carrer, els crits, les "palmadas" d'alegria de certs joves, els clàxons, la manca d'arbres i de parcs, el poc respecte que s'ha tingut fins ara del nostre minso patrimoni arquitectònic i monumental, la humitat, el poc benestar social que encara hi ha, la poca activitat cultural...*

*I tanca la capsa de greuges...*

*-Qui et va donar la primera mà?*

*-El germà Magí i el pare Casas, l'Alfons Borrell, en Josep M.ª Brull, Camil Fàbregas, Miquel Masana, Manuel Duque...*

*-Ets feliç?*



Terracuita esmaltada.



-No, però m'invento que sí que ho sóc.

-Per qui i per què?

-En concret, no ho sé; moltes vegades tinc malestar, és com sentir-se contínuament perplex davant de tot.

-T'agradaria ser altre del que no ets?

-No, m'agradaria ser, però, més coses.

-Ets més boig que assenyat?

-Cada cop sóc més assenyat que boig.

-T'has posat alguna vegada les mans al cap?

-Moltes vegades.

-I al cor?

-Quasi sempre.

Trencant aquest diàleg m'ha mostrat algunes de les seves últimes obres. M'ha contat d'altres que ha realitzat darrerament. Ara, entre elles, compta amb seriosos treballs de marqueteria. Ha deixat de banda de dir-se terrisser, fins i tot ceramista, si bé és amb aquesta vessant on se'l coneix més entre nosaltres. En realitat, a Benet Ferrer, li plau de presentar-se com artista plàstic. És un concepte més ampli, com apli és el seu camp de creació. És recent les dues mostres que ens ha ofert aquí a casa nostra: a la galeria "Negre" i a l'Acadèmia de Belles Arts. No accepta que li diguin que és abstracte, puix "la meua obra té figuració", puntualitza.

Ha comentat que està sorgint una gent jove, plena d'inquietuds i que, valenta ella, ens ofereix una vitalitat plàstica que cal estimular i valorar. Ell creu en la gent jove.

-Malgrat que pel meu caràcter sóc massa dur amb ells. Quan a la classe em fan alguna consulta, a voltes contesto sec i expeditiu. Més tard m'adono que caldria ser més amable i més receptiu.

-Quan et sents més feliç, quan fas l'obra o quan l'has acabada?

-Quan l'he acabada i, si a més, resto satisfet del resultat, aleshores és una sensació de plenitud molt intensa.

-Dubtes sovint?

-Sí. Quasi et diria que contínuament. I crec que això és bo. Malfia't dels que ho tenen tan clar que no dubten mai.

-Com veus el panorama artístic actual?

-Crec que l'esgotament de les darres avantguardes ens ha portat a una renovada i alegre actitud creadora.

I afegeix:

-Jo diria que no estem en crisi. És aquest un mot que em costa de comprendre. Més aviat diria que estem en un moment de molta fecunditat i de canvi continu.

Abans, el moviment es demostrava caminant; ara, corrent... (Tothom té molta pressa...)

## Perfil

Galtaplè.

Ben peixat.

Vigorós.

Taure.

No té pèls a la llengua...  
ni a la closca.

Abans, semblava  
un personatge dostojevskià.

Ara, no tant...

Ell, des del seu torn,  
veu rodar el món...

És tot un Ferrer:  
un ferrer de tall-a...



## Questionari "PROUST"

-El principal tret del meu caràcter?

-Irònic.

-La qualitat que prefereixo en un home?

-La bellesa.

-La qualitat que prefereixo en una dona?

-La bellesa.

-Allò que més estimo en els amics?

-La sinceritat.

-El meu principal defecte?

-La mandra.

-La meua ocupació preferida?

-Badar i observar.

-El meu somni de benestar?

-Tenir salut.

-Quina fóra la meua pitjor desgràcia?

-Perdre-la.

-Què voldria ser?

-El que sóc.

-On desitjaria viure?

-En un país culte i civilitzat.

-Quin color prefereixo?

-Tots.

-Quina flor prefereixo?

-La flor de l'estepa.

-Quin ocell prefereixo?

-Tots.

-Els meus autors preferits en prosa?

-Cap en preferència.

-Els poetes preferits?

-Baudelaire.

-Els herois de ficció?

-Cap.

-Les meves heroïnes de ficció?

-Cap.

-Els meus compositors preferits?

-Els barrocs anglesos; la música ètnica, el rock...

-Els pintors preferits?

-Els romànics catalans, els suprematistes russos, els miniaturistes perses...

-Cap... (Podria dir un pare de família en atur...)

-Les meves heroïnes històriques?

-Cap.

-Els noms que prefereixo?

-Oleguer, Ginebra, Marcel...

-Què detesto més que res?

-La guerra.

-Quins caràcters històrics menyspreo més?

-Els guerrers.

-Quin fet militar admiro més?

-Cap.

-Quina reforma admiro més?

-No n'admiro cap.

-Quins dons naturals voldria tenir?

-La bellesa i l'elegància.

-Com m'agradaria morir?

-En el llit i sense sofriment.

-Estat present del meu esperit?

-Inquiet i perplex.

-Fets que m'inspiren més indulgència?

-Els fets conseqüents a la ignorància.

-El meu lema?

-Anar fent i criant pèl.

-Com sóc?

-Tinc més fama d'home dur del que realment sóc.

-(Efectivament, és un tros de pa, però no del dia...)